

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Peccatis Et Gratia

Vindalium, 1646

Sectio II. An Beata Virgo ab originali fuerit immunis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38789

tione generationis, omnes qui ex eius origine deriuantur; sicut voluntas animæ mouet omnia membra ad actum. Vnde etsi de ratione peccati sit, quod aliquo modo sit voluntarium, & contra legem, est tamen discrimen inter peccatum actuale, & originale, quòd actuale debet esse voluntarium, voluntate particulari ipsius à quo perpetratur, & contra legem ipsi impositam: at satis est quod originale, cum ab actuali distinguatur, sit voluntarium voluntate communi generis humani, seu voluntate Adæ, ut in eo tanquam in capite, omnes homines continentur, & per illum representantur, & consequenter contra legem ipsi Adæ, ut aliorum hominum capiti indictam.

 SECTIO II.

*An B. Virgo ab originali fuerit
immunis.*

CONCLUSIO I.

Beatissima Virgo Dei Genitrix à peccato originali fuit præseruata.) Probatum i. quibusdam testimoniis Scripturæ, quæ in hanc rem profertur solent, quale est

le est illud Genes. 3. Inimicitias ponam inter te, & mulierem: semen tuum, & semen illius, ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius. Vbi ex communi sententia, per vocem, ipsa, quæ vulgata habet, intelligitur B.V. per caput serpentis, peccatum originale, & per contritionem illius, omnimoda victoria de illo reportata. Ex his autem sequitur, Virginem Deiparam non tantum à peccatis actualibus, sed etiam ab originali præseruatam fuisse.

Dices, locum prædictum secundum sensum literalem non intelligi de Virgine, sed tantum secundum sensum mysticum: at ex sensu mystico Scripturæ non satis firmum deducitur argumentum. Respondeo minorem veram esse, quando sensus mysticus auctoritatibus Patrum, aut Scripturæ interpretum non fulcitur, cuius oppositum hic contingit. Quæ si Mariæ virginitatem probare incet, ex mystica rubi, quem Moyses incubuit vidit, expositione: quare non æquè prærit, immaculata illius conceptum probari ex loco allato, aliisque similibus. Esto non nisi in sensu mystico intelligatur de Virgine?

Possimus etiam ad idem suadendum, proferre illud ex Cantico Canticorum
de Pecc.

G

cap. 4. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te, certum enim est hæc verba non raro à Patribus intelligi de B. Virgine. Quare cùm dicatur, non modo eam totam esse pulchrã, sed etiam in ea non esse maculam, hinc planè concludendum est, maculam peccati originalis in illius anima locum nunquam habuisse, vt sapienter concludit Idiora in contemplatione Virginis cap. 3. Confirmatur, nam S. Thomas 3. p. quæst. 27. art. 4. ait, fatendum esse Beatam Virgiem nullum actuale peccatum commisisse siue mortale, siue veniale, vt sic in ea impleatur quod dicitur Cant. 4. Tota pulchra es, &c. At cur non etiam fatendum erit, illam à peccato originali fuisse immunem? Præsertim cùm hoc peccatum turpius sit, quàm veniale, vt ex dicendis intelligetur.

Probatur & prædicta conclusio auctoritate Ecclesiæ quæ tam apertè illi fauet, vt mirum sit viros Catholicos adhuc pro parte opposita stare. Nã imprimis ex præcepto Sedis apostolicæ, Festum Immaculatae Conceptionis Beatissimæ Virginis per totam orbem celebratur, varietateque indulgentiæ celebrantibus conceduntur, & speciale huius Festi Officium in Ecclesia decantatur, idque to-

DE PECCATIS. CAP. XII. 147
tum à quāplurimis Pontificibus fuit ap-
probatum. Quis, verò affirmare audeat
Sedem Apostolicam in re tanti momen-
ti, ad fidem & ad bonos mores spectan-
te, errare posse? confirmatur, nā patres an-
tiqui ex eo quod Ecclesia Festum Nati-
vitatē Beatissimæ Virginis celebrat, col-
ligunt eam in natiuitate fuisse sanctam,
& à peccato originali liberam. Ergo à
pari cū eadem Ecclesia Festum Con-
ceptionis immaculatæ quotannis cele-
bret, inde magnum eruitur argumen-
tum ad probandum, Mariam Virginem
in puncto conceptionis fuisse sanctam, &
à macula originali immunem, Imò si ex
festo Natiuitatis rectè deducitur, Virgi-
nem fuisse sanctam, antequam nascere-
tur, ex eodem colligi debet, eam fuisse
sanctā in ipso momento conceptionis; cū
ratio reddi nequeat; cur sanctitas illius, si
debet antecedere natiuitatē, nō debeat re-
trotrahi; & que ad ipsū instans cōceptionis.
Deinde, quòd sententia nostra Sedi
Apostolicæ multò magis placeat, quàm
opposita, vel ex eo conicere licet, quòd
quandiu summi Pontifices Festum imma-
culatæ Conceptionis magnis fauoribus
prosequuntur, interim prohibent sub
pœna excommunicationis, ne quis vel
in concionibus, vel in lectionibus pu-

blicis docere audeat, Virginem fuisse
conceptam in peccato originali. Imò
Gregor. XV. altum ea de re silentium
deinceps haberi iussit, adeò vt misera il-
la opinio, etiam à priuatis colloquiis
expulsa, in insulam mentalem à multis
iam annis, iussu Ecclesiæ Romanæ sit re-
legata, vt non nemò acutè obseruauit.

Probari potest 3. præcedens conclusio
ex Patribus, quorum alij sanctitatem, pu-
ritatem, & gratiam Virginis adeò extol-
lunt, vt satis indicent eam ab omni pec-
cato fuisse liberam: alij generatim do-
cent, peccatum in virgine nullum locum
habuisse; alij disertè etiam à peccato ori-
ginali eam eximunt. Verùm non est ani-
mus in hoc compendio eorum verba re-
censere, cum præsertim apud plerosque
recentiores, de hac materia tractantes
videri possint. Illud solum obseruan-
dum est, quod dicunt Patres Concilij
Trident. sess. 5. in decreto de peccato
originali, non esse suæ intentionis, com-
prehendere in hoc decreto, vbi de pec-
cato originali agitur, beatam & immacu-
latam Virginem Mariam Dei genitri-
cem.

Probat 4. illo discursu, quo S. Do-
dor 3. parte quæst & articulo citatis
ostendit, Beatam Virginem nunquam

actu peccasse; Ait enim Deum illos. quos ad aliquid eligit, ita præparare & disponere, vt ad id inueniantur idonei, ad quod eliguntur. Beata autem Virgo fuit electa diuinitus, vt esset mater Dei, & ideo non est dubitandum, quin Deus per suam gratiam eam ad hoc idoneam reddiderit: at non fuisset idonea mater Dei, si peccasset aliquando; tum quia honor, & ignominia parentum redundat in prolem; tum quia singularem affinitatem habuit ad Christum, qui ab ea carnem sumpsit: at quæ conuentio Christi ad Belial? Tum etiam quia Dei Filius, qui est Dei sapientia, singulari modo in ipsa habitauit, scilicet & in anima, & in utero; dicitur autem Sapient. 1. In maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Et ideo fatendum est, quòd Beata Virgo nullum peccatum actuale cõmisit siue mortale, siue veniale. Ita S. Doctor cuius ratio aut nihil concludit aut æquè, vel à fortiori concludit, Beatam Virginem à peccato originali fuisse prorsus immunem; si enim peccatum veniale, quod omnium consensu leuissimum est, & cum gratia diuina cohæret, à dignitate, & sanctitate matris Dei valde alienum censeretur, quis dubita-

quin peccatum originale, quod priuæ gratia, & beatitudine, longius adhuc à Dei Matre abesse debeat.

Addo, etsi peccatum mortale aliquo sensu grauius sit originali, hoc tamen alia ratione esse foedius, & cum maiori dedecore coniunctum, vt inde coniicitur, tum quod ex communi sententia, Christus magis præcipue venit propter originale, quam propter actuale, adeo vt venturus esset, si fuisset originale, sine actuale, & non vice versa quia peccatum mortale non impedit, quin homo sit membrum Ecclesiæ; at homo saltem vt plurimum, manet extra Ecclesiam, donec à peccato originali mundatus sit. Vnde in lege noua institutus est baptis- mus, vt per illum homo ab eiusmodi peccato liberetur, simulque in Eccle- siam introducatur.

Probat 5. quia Beatissima Virgo communiter prædicatur immunis, à mul- tis effectibus peccati originalis, nimi- rum à fomite peccati, à dolore partus, & sordibus puerperij, à corruptione corporis, à potestate quam vir in vxo- rem exercet, &c. Quidni ergo dicemus, eam etiam fuisse præseruatam à peccato originali? An non magis indecorum erat, quòd Dei mater subiace- ret dæmo-

ni. quàm pœnis prædictis? Ita sanè sentio, & eò libentius quòd audiam, omnes ferè orbis Academias in eandem sententiam conspirare, vt plerique testantur; mihiq; indubitatum sit, minùs piè minusque probabiliter sentire, qui sanctissimam Dei Matrem peccato originali subiiciunt; quam qui ex aduerso stant, pro immaculata illius Conceptione, quam cum summo Pontifice, aliisque Ecclesiæ prælatis, magno affectu celebrant Reges terræ, & omnes populi, principes & omnes iudices terræ, iuvenes & virgines, senes cum iunioribus.

Obiicies 1. generales Scripturæ locutiones quibus dicitur, omnes homines in Adamo peccasse, in eo mortuos esse, Christum à peccato omnes liberasse. Respondeo 1. léges generales non excludere priuilegia particularia, vt pater, quia etsi in multis offendamus omnes, & omnes nascamur filij iræ, vt loquitur Scriptura, id non impedit quin omnium consensu, Beatissima Virgo fuerit diuinitùs. præseruata à peccato actuali, & ante natiuitatem sanctificata. 2. B. Virginem non fuisse in se maculatam peccato originali, etsi concedatur eam peccasse in Adamo, hinc peccatum origina-

le, sed ad summum eam contraxisse debitum incurrendi in tale peccatum. Unde etiam ut dicatur à Christo redempta sufficit, quòd per illius gratiam ab originali præservata fuit; siquidem ille est perfectior redimendi modus, quàm si post casum restaurata fuisset.

Obiicies 2. plerosque Patres & Scholasticos speciatim verò S. Bernardum, & S. Thomam stare pro opposita sententia. Respondeo 1. authores illos variè de hac re locutos esse, ut multi observant, nam in vno loco docent, Beatissimam Virginem incidisse in peccatum originale, in alio verò oppositum tradunt, Ista autem varietas facit ut testimoniis quæ nobis opponuntur, magna fides adhiberi non possit 2. non fieri iniuriam Patribus & Scholasticis, qui aliter quàm nos, de conceptione sentiunt, quòd salvo honore iis debito, sequamur sententiam de hac re, in quam Ecclesia, totusque penè orbis magis propendet, quæque rationibus non spernendis innititur, ut ex dictis constat.

Obiicies 3. B. Virginem fuisse baptizatam, adeoque peccatum originale contraxisse. Verùm negatur id sequi, nam baptismus confertur præcipuè, ut quis fidei Christianæ caractere insigniatur,

DE PECCATIS. CAP. XII. 153
aliorumque Sacramentorum ianua ipsi
aperiatur. Quare Virgo baptizata fuit,
vt hos effectus obtineret, non autem re-
missionem peccati originalis.

Instabis, formam baptismi fore fal-
sam, nisi baptizatus à peccatis emunde-
tur, cum ablutionem internam significet.
Sed contrà, nam ex communi sententia,
potest quis in peccatis existens, bap-
tismum validè suscipere cum fictione, seu
etsi non sit dispositus ad obtinendam
peccatorum remissionem, eamque non
obtineat; quia talis fictio non impedit,
quin characterem suscipiat, vt dictum
est alibi. A fortiori ergo valebit bap-
tismus, si quis ad eum sine peccato acce-
dat; si quidem illius forma non signifi-
cat absolutè remissionem peccatorum, sed
vt summum ex hypothese quòd sint pec-
cata, & suscipiens eorum remissioni im-
pedimentum non apponat.

Obiicies 4. peccatum originale re-
sultat necessariò ex vnione animæ, in iis
qui via ordinaria ex Adamo generantur;
ergo videtur impossibile quòd persona
aliqua ab eo præseruetur. Respondeo
non sequi, nam illa resultantia potest
impediri per gratiam habitualem, in ip-
so puncto vnionis animæ infusam: si
enim in eo instanti anima est capax

priuationis, consequenter est capax formæ oppositæ; cum priuatio aliud non sit, quam negatio formæ in subiecto apto. Quod autem peccatum originale in priuatione consistat, dicetur postea.

 SECTIO II.

An alij exempti.

CONCLUSIO I.

EXcepta Beata Virgine, omnes posteri Adæ qui via ordinaria ex eo oriuntur, concipiuntur in peccato originali.) Loquor vt vides, de iis qui via ordinaria concipiuntur, nam etsi Christus ex Adam descendat, non tamen peccatum originale contraxit; cum virtute Spiritus sancti ex Matre Virgine conceptus fuerit. Imò quamuis Christus natus esset via ordinaria ex viro, & muliere, non contraxisset peccatum originale, quia nullum peccatum cum gratia vnionis subsistere potest.

Probatnr ergo conclusio de puris hominibus, à primo parente modo natu-